

Arrest

nr. 167 059 van 2 mei 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 18 december 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 november 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 maart 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LANCKRIET, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 5 augustus 2011 diende de verzoekende partij een aanvraag in tot de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 18 november 2013 nam de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 121.545 van 27 maart 2014 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Inmiddels op 29 november 2013 nam de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies) ten aanzien van de verzoekende partij.

Op 23 november 2014 nam de verwerende partij opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) ten aanzien van de verzoekende partij. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

De heer(1), die verklaart te heten(1):

naam: H(...)

voornaam: U(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Bangladesh

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

uiterlijk op 30/11/2014.(1)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten

Artikel 7, alinea 1:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

Artikel 74/14 :

X artikel 74/14 §3,1°: er bestaat een risico op onderduiken

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig identiteitsdocument en/of van een geldig reisdocument.

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België”

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet), van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet, van artikel 74/14 van de vreemdelingenwet, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de materiële en de formele motiveringsverplichting, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsverplichting, van het redelijkheidsbeginsel, van artikel 8 van het EVRM en van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Ter adstruering van haar middel zet zij uiteen wat volgt:

“Artikel 7 van de Vreemdelingenwet klinkt als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven: (...)”

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Uit deze twee bepalingen blijkt expliciet dat de Dienst Vreemdelingenzaken bij het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten rekening MOET houden met de individuele situatie van de betrokkene.

- de verzoekende partij heeft een duurzame relatie met mevrouw Marjolein TEMMERMAN, een vrouw met Belgische nationaliteit ;

- de verzoekende partij woont reeds bijna één jaar samen met zijn partner. Zij vormen aldus een werkelijke gezinscel ;

- België is het enige land alwaar zij een waar gezinsleven kunnen uitbouwen. Van mevrouw Marjolein TEMMERMAN, een Belgische vrouw, kan niet verwacht worden dat zij België verlaat teneinde haar recht op gezinsleven te kunnen uitoefenen.

De zogenaamde gebonden bevoegdheid die voortvloeit uit artikel 7 van de Vreemdelingenwet ontslaat de Dienst Vreemdelingenzaken er niet van om rekening te houden met het duidelijk omschreven artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en de internationale verdragen.

De Dienst Vreemdelingenzaken is op de hoogte van het adres van de verzoekende partij.

De Dienst Vreemdelingenzaken is bijgevolg ook op de hoogte van de gezinssamenstelling van de verzoekende partij.

Aldus diende de Dienst Vreemdelingenzaken, bij het uitvoeren van het bevel om het grondgebied te verlaten, dan ook op expliciete wijze argumenteren waarom met deze gezinsrealiteit geen rekening wordt gehouden én waarom de toepassing van artikel 8 E.V.R.M., die het recht op gezinsleven waarborgt, niet kan plaatsvinden.

Door het nemen van de bestreden beslissing schendt de Dienst Vreemdelingenzaken artikel 8 E.V.R.M.

Artikel 8 E.V.R.M. bepaalt als volgt:

“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

De verzoekende partij heeft een duurzame relatie met een Belgische vrouw.

De verzoekende partij woont reeds bijna één jaar samen met zijn vriendin (stuk 3).

De gezinsrealiteit van de verzoekende partij wordt door artikel 8 E.V.R.M. gewaarborgd.

Bij inmenging in de uitoefening van het recht op gezinsleven dient lid 2 van artikel 8 E.V.R.M. in overweging te worden genomen. Geen enkele rechtvaardigheidsgrond voor de inmenging kan in casu weerhouden worden.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710)1.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft het bevel om het grondgebied te verlaten op een uiterst stereotype wijze gemotiveerd, waardoor de motiveringsplicht geschonden is.

In de bestreden beslissing wordt ook verwezen naar artikel 74/14 §3, 1° van de Vreemdelingenwet.

Dat dit artikel bepaalt dat kan afgeweken worden van de termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten indien er een risico op onderduiken bestaat.

Dit artikel houdt een discretionaire bevoegdheid in voor de Dienst Vreemdelingenzaken.

Een discretionaire bevoegdheid impliceert een uitgebreidere motiveringsplicht voor de Dienst Vreemdelingenzaken.

In casu wordt verwezen naar het wetsartikel en wordt gesteld “de betrokken is niet in het bezit van een geldig identiteitsdocument en/of van een geldig reisdocument. Betrokkene heeft geen officiële verblijfsplaats in België”.

Deze motivering is niet gesteund op correcte feitenvinding.

Het is immers zo dat de verzoekende partij reeds bijna één jaar bij zijn partner woont, mevrouw Marjolein TEMMERMAN, en dit op het adres 9900 Eeklo, Zuidmoerstraat 146/0014.

De verzoekende partij heeft aldus wél een vaste verblijfsplaats. De Dienst Vreemdelingenzaken is hiervan heel goed op de hoogte.

Ondanks dit duidelijk feitengegeven ontkent de Dienst Vreemdelingenzaken de officiële verblijfsplaats van de verzoekende partij.

De motivering van de Dienst Vreemdelingenzaken is dan ook feitelijk manifest onjuist.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de motiveringsplicht geschonden.

1 Arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 101 637 van 25 april 2013.

Het zorgvuldigheidsbeginsel brengt met zich mee dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze dient voor te bereiden. De beslissing dient eveneens het resultaat te zijn van een correcte feitenvinding.

Het evenredigheidsbeginsel stelt ertoe dat het bestuur in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient, bij zijn uitoefening van zijn wettelijk toezicht, na te gaan of de Dienst Vreemdelingenzaken bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

De persoonlijke situatie van de verzoekende partij dient aldus in rekening gebracht te worden en de Dienst Vreemdelingenzaken dient zich hieromtrent te informeren teneinde met kennis van zaken te kunnen beslissen.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de Dienst Vreemdelingenzaken op een afdoende wijze kennis heeft van de persoonlijke situatie van de verzoekende partij.

De Dienst Vreemdelingenzaken kan dan ook niet in alle redelijkheid voorhouden met kennis van zaken te hebben geoordeeld.

Dat bovendien de verzoekende partij niet gehoord alvorens de uitwijzingsbeslissing werd genomen.

De verzoeker heeft aldus geen verklaringen kunnen afleggen omtrent zijn onverwijderbaarheid.

Artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie bepaalt:

"1. Eenieder heeft er echt op dat zijn zaken onpartijdig, billijk en binnen een redelijke termijn door de instellingen en organen van de Unie worden behandeld.

2. Dit recht behelst met name:

- het recht van eenieder te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen;

- het recht van eenieder om toegang te krijgen tot het dossier hem betreffende, met inachtneming van het gerechtvaardigde belang van de vertrouwelijkheid en het beroeps- en het zakengeheim;

- de plicht van de betrokken instanties om hun beslissingen met redenen te omkleden.

(...)"

Deze bepaling geldt voor iedere rechtsonderhorige, onafhankelijk van diens verblijfsstatuut.

Naar aanleiding van een recent arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (Arrest van het Hof van Justitie, tweede kamer, dd. 10/09/2013, zaak C-383/13 PPU, M.G. en N.R. tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie), verklaart advocaat-generaal Wathelet:

"53. Het in artikel 41, lid 2, sub a, van het Handvest verankerde recht om te worden gehoord is noodzakelijkerwijs van toepassing op maatregelen tot verlenging van de bewaring van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen die krachtens de nationale bepalingen ter omzetting van artikel 15, lid 6, van de terugkeerrichtlijn door de nationale autoriteiten worden genomen.(16)

Dergelijke maatregelen, die de illegaal verblijvende onderdanen van derde landen hun vrijheid ontnemen, zijn voor hen zonder enige twijfel bezwarend.

54. (...)

De terugkeerrichtlijn, die streeft naar een doeltreffend verwijderingsbeleid en repatriëring op basis van gemeenschappelijke normen, waakt erover dat de betrokkenen op humane wijze en met volledige inachtneming van hun grondrechten en hun waardigheid worden gerepatriëerd.(20)"

Het beschikkend gedeelte van het arrest gaan verder in dezelfde zin:

"Het Unierecht, meer bepaald artikel 15, leden 2 en 6, van richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, moet aldus worden uitgelegd dat wanneer in het kader van een administratieve procedure in strijd met het recht om te worden gehoord tot verlenging van een bewaringsmaatregel wordt besloten, de nationale rechter die de rechtmatigheid van dat besluit moet beoordelen, de opheffing van de bewaringsmaatregel pas kan gelasten wanneer hij van oordeel is, gelet op alle feitelijke en juridische omstandigheden van het geval, dat deze schending aan degene die haar aanvoert, ook daadwerkelijk de mogelijkheid heeft ontnomen om zich zodanig te verweren dat deze administratieve procedure een andere afloop had kunnen hebben."

Er dient vastgesteld te worden dat naar Belgisch recht, het recht om gehoord te worden, bij het nemen van een uitwijzingsbeslissing niet expliciet voorzien is in de wet van 15 december 1980. Gezien het niet expliciet voorzien is, zijn ook de gevolgen voor het niet respecteren van dit recht zijn niet expliciet bepaald.

Dit belet evenwel niet, zoals blijkt uit het geciteerde arrest dat het respect van dit recht gegarandeerd door artikel 41 van het Handvest zich opdringt, zelfs indien de reglementering een dergelijke formaliteit niet uitdrukkelijk voorziet.

Het is bijgevolg niet in overeenstemming met artikel 41 van het Handvest dat de verzoeker niet gehoord werd, nu blijkt dat het bestuur van plan was om een voor de verzoeker nadelige maatregel te nemen. Hierdoor werd de verzoeker de kans ontnomen om te vermijden dat dergelijke beslissing genomen zou worden.

Het is immers niet onaannemelijk dat de verzoeker omwille van zijn familiale en gezinssituatie en het respect voor art. 8 E.V.R.M. en art 3 E.V.R.M. geen uitwijzingsbeslissing zou gekregen hebben.

Het feit gehoord te worden alvorens een beslissing wordt genomen heeft aldus het karakter deze beslissing te wijzigen.

De schending van het artikel 41 van het Handvest dient om die reden te leiden tot de vernietiging van bestreden beslissing van uitwijzing.

Met betrekking tot het artikel 41 van het handvest heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen recent, in een arrest van 05/09/2014 met nummer 128 856, het volgende geoordeeld:

De vergelijking met de situatie van verzoeker is treffend. Het betreft ook een bevel tot verlaten grondgebied

dat werd gegeven.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in zijn arrest duidelijk dat een bevel tot verlaten grondgebied, op grond van artikel 7 Vreemdelingenwet, eigenlijk een toepassing vormt van de Europese richtlijn over de gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen die illegaal op hun grondgebied verblijven.

Een dergelijk bevel kan de belangen van een vreemdeling ongunstig beïnvloeden.

Het hoorrecht, zoals gewaarborgd in art 41 van het Handvest, is derhalve van toepassing.

De raad stelt dat lidstaten inzake het hoorrecht een zekere autonomie hebben, maar het feit dat een dergelijke formaliteit tot horen niet letterlijk wordt voorzien in de procedure bij het toekennen van ene bevel tot verlaten grondgebied, mag geen afbreuk doen aan het principe van het hoorrecht.

Aangezien artikel 74/13 Vreemdelingenwet bepaalt dat bij een beslissing tot verwijdering de minister of zijn gemachtigde rekening dient te houden met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land, stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat een vreemdeling de kans moest krijgen zijn standpunt en de situatie kenbaar te maken.

De raad wijst erop dat er volgens de Rechtspraak van het Hof pas een schending is van het voorrecht indien blijkt dat aan de hand van een onregelmatigheid die het hoorrecht op zodanig wijze aantast dat de besluitvorming in kwestie een andere afloop had kunnen hebben, met name dat er specifieke omstandigheden kunnen aangevoerd worden die het bevel tot verlaten grondgebied hadden kunnen beïnvloeden.

Dit is in casu wel degelijk het geval.

Immers heeft de verzoekende partij reeds jaren een duurzame relatie met mevrouw Marjolein TEMMERMAN, een vrouw met Belgische nationaliteit.

Dat de verzoekende partij een ware gezinscel vormt met een Belgische onderdaan, blijkt uit het feit dat zij al meer dan één jaar samenwonene.

De verzoekende partij heeft hier een gezins- en familieleven opgebouwd en wenst dit ook verder uit te oefenen.

Het recht op gezinsleven volgens artikel 8 EVRM is een recht dat zowel de verzoekende partij, als zijn vriendin mevrouw Marjolein TEMMERMAN, toekomt.

Het moge duidelijk zijn dat deze factoren wel degelijk specifieke omstandigheden zijn die het bevel tot verlaten grondgebied hadden kunnen beïnvloeden, bijgevolg is het hoorrecht, zoals gewaarborgd in art 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden."

De verzoekende partij voert onder meer de schending aan van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

In casu maakt het bevel om het grondgebied te verlaten een beslissing tot verwijdering uit in de zin van voormelde bepaling. Aldus diende de verwerende partij bij het nemen van deze beslissing rekening te houden met het gezins- en familieleven van de verzoekende partij.

Uit de stukken van het administratief dossier, meer bepaald uit het administratief verslag vreemdelingencontrole van 23 november 2014, blijkt dat de verwerende partij op de hoogte was van het

gegeven dat de verzoekende partij een Belgische partner had bij wie zij inwoonde. Het feit dat de verzoekende partij haar niet op eigen initiatief heeft ingelicht over haar relatie of dat zij geen stappen heeft ondernomen om haar partnerschap te laten registreren doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de verwerende partij op het ogenblik van het nemen van de verwijderingsmaatregel op de hoogte was van deze relatie.

Evenwel blijkt nergens uit de motivering van de bestreden beslissing, noch uit de stukken van het administratief dossier dat de verwerende partij met deze feitelijke gegevens welke wijzen op een gezinsleven rekening heeft gehouden bij het nemen van de verwijderingsbeslissing. Daargelaten de vraag of de verwerende partij het bij het rechte eind heeft door te stellen dat artikel 74/13 van de vreemdelingenwet zo moet worden gelezen dat de verwijderingsmaatregel geen uitdrukkelijke motivering moet inhouden aangaande het gezinsleven, blijkt echter evenmin uit de stukken van het dossier dat er rekening werd gehouden met het gezinsleven en dit terwijl de verwerende partij geenszins betwist dat er bij het nemen van de verwijderingsmaatregel wel rekening dient te worden gehouden met het gezinsleven.

Een schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet wordt aangetoond.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 november 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend zestien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU